

Họ n danh "Tồ Ú" không phải mới có sau này, mà đã có từ hồi chợ Tồ còn nhỏ. "Trong nhà chợ có mình con Tồ là sớ sớ a hờn hờn"...

Chợ cá hồi đó nằm trên khoßng đßt trßng xi măng gần bờ sông và nhà lßng chợ, chung với hàng rau củ và trái cây. Về sau, thấy việc bán nước rửa cá vẫn không làm trôi hết mùi tanh của nhßt cá thßm vào xi măng, nhà chợ trách trong làng cho xây chợ cá chợ mới ra sông, bằng gß theo đßu nhà sàn chợ ngßng chân xuống nước nhßng bán mßt rßng nhß mßt củ u tàu. Nhờ vậy, nhßt củ lßng tßn, bởi vì về a rửa cá ngay trên mặt sông, về a có chợ cho ghe thuyền cập vào đß lên hàng. Ngoài ra, còn thêm mßt "tam tßn" nữa là chißu chißu ngßng i ta hay ra đó đß câu cá hßc hßng mát bởi vì chợ chợ nhóm có buổi sáng thôi.

Chợ cá, chợ Tồ Ú là "xßp sông"! Không phải chợ tồ vì cái sớ "to thuyền lớn bánh" của chợ, mà còn tồ vì chợ thußc vào gia đình bán cá bán mßm lâu đời nhßt trong làng. Bắt đầu là bà ngoßi của chợ thuß chợ a có chợ nhà lßng (hßi đó chợ còn nhóm lß thiên đßi xóm lò heo). Kế đó là má của chợ. Thế này, nhà không còn làm mßm bán mßm, chợ bán cá tươi và đã dời về căn phố trßt nßm ngang hông chợ. Và bây giờ là đßn phiên chợ Tồ. "Trong gia đình, con Tồ hßc hành thì đß nhßng lßi chợ u củ cß gißi. Lßi bißt bán nßng chợ làm ăn. Chợ có nó mới nßi nghißp tao đßc. Cũng nhß tao đßi với bà ngoßi bây hßi đó." ... Má chợ Tồ thßng nói nhß vậy, hßi còn sanh tßn, hßi lũ con về a mới lớn. Về sau, quß đúng nhß vậy: mßy đßa kia sau khi đßng về gß chợ ngßng, xuống Sài Gòn làm việc cho nhà nßc, có đßa làm cho hãng tß đßu tußt ngoài Trung xa lßc xa lß. Chợ Tồ lßi "nßi nghißp" sau khi bà già nßm xuống. Rồi bởi vì có sớ "mß truyßn con nßi" ba đời nhß vậy mà không riêng gì chợ cá, trong làng ai cũng biết tiếng chợ Tồ và bán hàng cá cũng nßng mßt phßn.

Họ n danh "Tồ Ú" không phải mới có sau này, mà đã có từ hồi chợ Tồ còn nhỏ. "Trong nhà chợ có mình con Tồ là sớ sớ a hờn hờn" - má chợ thßng nhßc chuyện này, vì bà rßt hßnh đßn đã làm mßt việc "không phải ai cũng làm đßc". Bà kể: "Hßi sanh nó ra, tao rßn mußn bán tồ hßi luôn! Tồßng đßu tao ngßm rßi chợ. May nhß bà mß cũng gißi, bởi rßn phố tßp sßc mßy lớn, con nhß mới chợ u lßt ra. Ý... nó lì tồ còn trong bằng chợ phải mới đây đßu bày tồ!". Bà hay ngßng tồ đó mßt chút, xßa củ cß thußc qua lßi mßy lớn, làm nhß đß nhß lßi cái đßu thuß đó và cái nhß sau khi đã sớ lòng đßa con... Rồi lúc nào bà cũng tßp: "Bà mß mà còn phải công nhßn là củ làng này chợ a ai sanh đßa nhß nào bởi bằng nó hßt! Ai tßi thăm khi bằng nó lên cũng nói là nó nßng nhß con Tây! Tßa bây đß rußng về thßy cũng phải hßt hßn!". Rồi cũng vì cái sớ nßng nhß con Tây mà mßy bà mßy cô xóm Chợ hay tßi lui lßm bằng nßng nßng u "bé Tồ". Bé Tồ mau ăn chóng lớn, lúc

nào cũng "ú na ú n", hay c i d ng nên trong xóm ai cũng th ng. Mãi đ n khi vào tr ng tí u h c, tr con trong tr ng m i đ t cho danh hi u "T ù". T đó, thành tên luôn.

H i đó trong p, hai đ a h c đ "n i danh" là con T ù và th ng Út Cón. Th ng này ng i Tàu, tên Lý Cón, con trai út c a chú Ph n th b c. V ch ng chú Ph n sanh m t b y con gái r i ng ng ngang. Tám năm sau thi m Ph n b ng l i có b u. L n này, hai v ch ng đ a nhau v Ch L n đi m y chùa chi n c u nguy n cúng vái đ l m. Sau đó, sanh Út Cón. Cho nên, c nhà chú Ph n c ng nó nh vàng. Nó mu n gì đ c n y. Đ n n i, khi đ n tu i đi h c, nó không ch u đi, là c nhà cũng làm thnh. Cho t i lúc th y nó "l n đ i" r i m i tìm cách đ đ , nói khích đ nó c p c p vào l p. Vì v y khi nó đi h c v i T ù thì nó đã l n h n t i b n năm tu i !

Trái v i T ù, Út Cón g y nhóm tr ng nhách. Tánh tình thì hay h n hay gi n trong lúc T ù l i xông xáo "du côn" nh con trai. V y mà hai đ a l i thích nhau, lúc nào cũng đi chung ch i chung, và g i nhau b ng "b".

Ti m vàng c a chú Ph n n m đ d y ph tr t phía bên kia nhà l ng ch , thành ra đ i đi n v i nhà má T ù. Và vì hai nhà n m tr ch v phìa b sông ngang sân xi măng nên t nhà này có th nhìn th ng qua nhà bên kia mà nói chuy n cũng đ c. Ch c n nói l n ti ng m t chút là nghe rõ. Sáng nào, T ù cũng lon ton ch y qua ti m vàng đ cùng đi h c v i Út Cón ch không đi chung v i m y đ a trong nhà. Lâu lâu, con T b k t gì đó thì th ng Cón ra tr c c a ti m réo: "Ù i! ... ù ! B làm kh gì b n mà ch a ch u qua ?". Có hôm, c hai đ a cùng tr , nghe ti ng tr ng tr ng đánh thúc t i m i h e nhau ch y mà c i h c h c, gi ng nh ... ch y đưa vào l p.

Nh ng ngày ngh , t i nó hay r ù nhau lên chùa "ăn c p nhn". Th t ra t i nó còn quá nh đ trèo lên m y cây nhn trong v n sau c a chùa, nên đ n đó ch đ l m nhn đ i ăn làm r t r i rác đ i đ t. Nh ng v n nói là "đi ăn c p" cho nó oai! Út Cón hay đ m h t nhn v nhà l y dao c t khoanh, móc b ru t, còn l i cái v đen huy n bóng l ng làm nh n đeo vào ngón tay c a "b" nó. Nó đã ph i l a nh ng h t nhn th t to đ chi c "nh n" đ r ng cho v a ngón tay...

... L t b t r i hai đ a cũng h c h t l p nhì. Đ n đây, Út Cón sang qua h c tr ng Tàu v a m i m xóm chùa Cao Đài trên l cái. Còn l i m t mình, T ù ráng "kéo" h t năm l p nh t r i ngh h c luôn, nhà giúp vi c nhà và t p tành bán cá v i m . Lúc này, "con T" b t đ u tr mã. Da đ m n m n, má h ng h ng, m t trong v t, tóc đen m t th dài đ n ngang l ng, và gi ng nói th t là l nh lót. Thân hình có thay đ i, có "tr thành con gái", nh ng v n... tròn tr a n ng cân.

Út Cón cũng như giò, cao lêu khêu, nói tiếng trờng tiếng mái. Tuy hai đứa không còn học chung, nhưng vẫn qua lại gặp nhau thường và vẫn gọi nhau bằng "b". Tiếng "b" thì thu bé bây giờ không còn nét vô tư nữa, như là tiếng "b" của Tú Ú gọi Út Cón. Nó có cái gì... khác khác. Một cái gì như như. Một cái gì mà chị có con gái gọi người con trai mình thích mà gọi đứa con như vậy thôi !

Bây giờ Út Cón đi học bằng xe đạp. Sáng nào, nó cũng đi vào vòng xuống bờ sông để đi học người con trai lên dây phở bên kia, bởi vì sân xi măng đã đổ xong. Và sáng nào vào giờ đó con Tú cũng quét nhà và ra đến cửa chào Út Cón: "Đi học học b?". Thường con trai vẫn "a" và anh nhún nhún lên bàn đạp làm tiếng "a" như b kéo dài ra, giờ nghe như cái nhìn của con Tú đang kéo dài theo sau lưng nó.

Lâu lâu, thì nó rủ nhau đào trũng đi câu ở bờ sông thới Cai, và luôn luôn đi chung với mẹ và anh. Chị có hẹn nhau lên chùa là thì nó đi riêng. Làm như khu vườn sau chùa là một thế giới khác, một thế giới mà thì nó đã "xí" thì thì còn học lớp chót. Ở đó có một góc nhãn một góc sung góc mít và vô số thì, vây quanh bởi một hàng rào tre thì thì. Trừ con trong làng đi bắt khu vườn đó như chúng không vào được vì phải bỏ vào ngôi tam bảo mà có ngõ để đi qua đó, mà ông thầy thì khó tánh không cho trẻ con vào chùa sợ một nét tôn nghiêm. Ông thầy này là bà con bên dì với má con Tú, như vậy mà Tú Ú Út Cón được ra vào vườn thông thả. Dĩ nhiên, chúng nó cũng bao giờ dám lên tiếng làm gì. Ngoài ra, khi gặp nhau, hai đứa cũng bắt gặp thầy hay mẹ chú thì làm như chúng chuyên lo lắng thì quét dọn bàn Phở, chớ không, như n. Thành ra trong chùa coi thì nó như... người nhà ! Lâu rồi thành quen, chúng ai để ý rằng "hai đứa như" đã bắt đầu rồi...

Nhưng lúc lên chùa sau này không còn ý nghĩa ngây thơ "đi ăn cơm nhãn" như thì còn "lớp năm lớp thì". Lên chùa bây giờ giờ như "đi vào nhà của thì nó" hay "đi vào cái gì của thì nó". Cái khu vườn sau mà thì nó thu được thì cây b, thu được thì đi quanh quào để tránh hòn non b, tránh mẹ và chú kiêng, tránh mẹ cái đôn bằng sành... Ở đó, chia nhau một trái thì chua, một trái dái mít chát... để chớ mụ thì mang theo thì nhà, và ăn và hít hà vì cay chớ n, và y mà sao thì ngon, thì vui. Chúng nói chuyện gì thì, và y mà sao thì y thì y. Ở đó, chúng có hai đứa...

... Một năm sau, Út Cón nghỉ học, ở nhà làm thợ b. Một năm sau, Tú Ú đi lên đi xuống Sài Gòn Chị Lởn b hàng và phân phối ở b hàng trong ch, để bà già bán cá một mình. Một đứa khác trong gia đình đã xuống ở nhà người dì ở Sài Gòn để đi học. Út Cón bây giờ b nh trai ra, người dong dáng cao, một mũi mũi khô ngo trờng trờ. Tú Ú thì thân thể y dà, chớ đi gặp

Chị út nói nãy da và mái tóc! Vn hay còi, dng và vn lanh "tay bng mi ng, mi ng bng tay". Hai ng i vn qua i v i nhau nh thu nh . Vn g i nhau bng "b ", ti ng "b " bây gi th t đ m đà tình b n mà c hai ch dành riêng cho nhau. Lâu lâu, th y qu n áo gì l l m i m Sai Gòn Chị Ln, T Ú mua v tng Út Cón "b n ch i đ l y le v i b n bè". Đ "tr " l i, Út Cón âm th m v ki u ch m tr m t chi c nh n b c. M y hôm sau g i T Ú qua ti m nói: "B cho tôi nhi u th quá. B a nay, t i phiên tôi cho b cái này". R i c m bàn tay T Ú lên x chi c nh n vào ngón áp út. Xong, nghiêng bàn tay qua l i đ nhìn: "Tôi nh m ch ng v y mà cũng v a ghê. H i nh , tôi hay làm vòng h t nhn cho b , b còn nh không?". T Ú xúc đ ng đ n không nói đ c m t l i. Út Cón vn c m bàn tay nghiêng qua nghiêng l i đ nhìn, theo thói quen th b c: "Bây gi có mu n làm vòng h t nhn cũng không ki m đâu ra h t to đ cho v a v i bàn tay t nái này!". T Ú rút nhanh tay v đánh lên vai Út Cón cái b p, nói: "Qu ". R i c hai c i vang t nhiên, làm nh thu u th i h y còn nguyên vn đó. Và có l trong thâm tâm m i ng i đ u cũng mu n nh v y. Đ đ ng có gì thay đ i.

... V y r i Út Cón đi c i con Doành, con gái út c a ông bang Ky. Đám h i và đám c i làm cùng m t lúc theo l i yêu c u c a đảng gái vì ông bang Ky ph i v Tàu g p sau đó. Hay tin đám c i, T Ú bng ch t đ ng trong lòng, đang ng i trên b ván gỗ mà t ng ch ng nh chìm sâu d i n c. N m dài xu ng b ván, T Ú l y khăn lông úp lên m t đ n c m t thú nh n tình yêu gi u kín t bao nhiêu năm...

Th i gian sau, T Ú "l y" tài x C c lái xe Thiên Thành ch y lên ch y xu ng Sài Gòn... Chuy n này c làng đ u hay. Bà già ch i "t t b p". T Ú đ l ch u tr n, và hay v a c i v a gi i thích: "Đi b hàng r t r i dnh luôn, g không ra ! Ch c t i cái s ...". R i tài x C c d n v chung trong nhà nh hai v ch ng. Bà già m i đ u bu n l m, nh ng l n h i quen đi, nên cũng ch ng có l i qua ti ng l i. Bên ti m vàng Út Cón cũng bu n l m, th ng cho ng i b n gái ch ng g p duyên may, làm cho hàng xóm đ ngh mà mình thì không bi t giúp cách nào h t. Có hôm Út Cón ng ng tay, nhìn ngang t ki ng sang nhà bên kia, th y th p thoáng bóng T Ú mà có c m giác nh hình nh đó m i ngày m t xa l n mà mình thì vn ng i đây b t đ ng, ch ng m t v i tay, ch ng m t v y tay... Ch ng bng h i đó, cái h i mà còn đi ch i chung v i nhau, hai đ a cùng ng i trên nhánh i, ch m t cái nghiêng ng i c a T Ú mà mình đã đ a tay ch p l y nó vì s nó té làm nó c i lên hng h c. Ch ng bng h i đó... Ch ng bng h i đó... Út Cón th dài quay v v i công vi c mà nghe lòng se l i. Ch p h p qu t máy đ t đ u cây đèn khò, chân đ p cái b m gió, Út Cón đ u ch nh ng n l a đèn khò mà trong đ u hi n v bi t bao nhiêu k ni m. Đ r i ti p t c so sánh "cái h i đó" v i "cái b y gi ". So sánh đ v a ti c nu i v a ân h n. Bng Út Cón th t lên nho nh , gi ng nh t trách mình: "V y mà g i nhau bng b cái n i gì ?...". Ý nghĩ đó làm Út Cón mu n ch y n c m t. V i v c m đèn khò đ a ng n l a t t qua t t l i trên c c vàng nh nh h t b p n m g n trong lòng khuôn. Đ đ ng nghĩ gì n a. V y mà vn nghĩ r ng mình đang mu n đ t cho ch y ra đ làm tinh khi t l i m t cái gì cũng qu nh c c vàng n m ngay tr c m t...

Ăn vôi tài x C c không bao lâu T Ò mang b u r i sanh con trai. Bà già c ng nh tr ng m ng. V y mà tài x C c ki m chuy n gây g m y l n r i "xách gói ra đi". Ra đi kh i kh i d dàng làm nh chuy n "đ u p tay g i, đ a con hòn máu" ch ng có giá tr g i h n chuy n quá giang xe đ c a ng i hành khách ! Cũng ch ng th y T Ò bu n. Có ai h i thì tr l i: "Th ng ch nói nhà tôi tanh cá quá, th ng ch ch u không n i". Nói r i T Ò c i lên ha h . Có ai trách thì t an i: "Ôi !... Th ng ch lái xe đò quen r i. T p vô b n này m t chút r i đi, r i t p vô b n khác. H i đâu mà trách? Ch nh tôi đây ú na ú n n x u xa x u xí có th ng đàn ông nào thèm r . V y mà th ng ch chi u c h t m y nă m, coi th y b c nghĩa v y ch v n còn có tình. Còn phi n trách nhau chi ?". T ngày tài x C c b đi, v ch ng Út Cón " v n ch a có con " hay qua l i nhà T Ò m b ng n ng n u th ng nh và lâu lâu "m n" nó v ti m vàng ch i c bu i, g i là đ "l y hên". Th t ra, đó ch là m t cái c đ Út Cón n i l i s i dây tình c m b gián đ n t ngày có m t tài x C c và đ ti ng "b " v n là ti ng nói t trong lòng c a hai ng i. V Út Cón cũng m n T Ò tánh b c tr c nên th ng t i lui "ch ch em em" nh đã quen thân nhau t tr c. T Ò ch ng nh ng không th y ganh ghét v Út Cón mà còn th y "con nh thi t đ th ng, n t na đ m th m, lo cho ch ng t ng tí t ng ly...". Đ i v i T Ò, m i s đ u d dàng: "Không thành duyên n thì thôi, tình th ng mình đ vào lòng ch làm khó khăn r c r i nhau chi cho chúng ghét". Còn v "ch tình", quan ni m c a T Ò cũng r t là đôn h u r r t: "H mình th ng ai thì mình mu n ng i đó sung s ng h nh phúc. Ng i đó vui, mình vui. Ng i đó bu n, mình bu n. Ch còn nói th ng ng i ta mà c đeo theo làm kh ng i ta, thì đâu ph i g i là th ng !". Có l nh nghĩ nh v y mà ti ng "b " c a T Ò g i Út Cón lúc nào cũng th y trong veo mát r i nh gi t s ng trên tàu lá bu i sáng...

M c dù tâm s đã "gói ghém" k đ trong lòng, lâu lâu T Ò v n th y thèm đ c nói lên "ti ng nói c a con tim". Đó là nh ng bu i tr a r i r nh, n m m t mình trên vông đong đ a, ng m nghĩ vi n vong đ cu i cùng l i tr v hoàn c nh c a hai ng i. Không k m đ c trào lòng, T Ò ngân nga m t câu v ng c : "Anh Hai ôi... Cái m i tình c a em đ i v i anh... nó t nh tr i cao bi n r ngsông... à...dài...".

Xu ng "hò" th t ng t, và nghe nh n i ni m tr c n cũng theo ch "dài" mà tuôn ra nhè nh . M y ti ng "Anh Hai ôi..." đ c "vô" m t cách tình t . S thiên h bi t, ch n u dám "vô" b ng "Anh Út ôi..." ch c ph i mùi h n nhi u... Và ch có nh v y thôi, và ch c n có nh v y thôi, T Ò cũng đã th y nh , th y th a măn, th y nh đã nói h t nh ng gì mình mu n nói!

* * *

Khi ch T "n i nghi p" bà già, ch cá hă y còn nhóm m i sáng trên sân xi măng. H i đó th ng con trai đã l n, đàng đ quân d ch, và v ch ng chú Út cũng đã có hai cô con gái. Ng i trong làng kêu T Ò b ng "ch T ", nh ng l i g i Út Cón b ng "chú Út". Có l t i cái g c Tàu. B i vì

h đã có thói quen gọi người Tàu bằng "chú" "chú ch" và vì người tiếp xúc nhiều với họ cho dù "chú ch" đó là người đã già bằng tám mươi tuổi. (Thành ra trong tiếng mình đã có "chú Ph", bây giờ thì lên có "chú Út Cón". Hai cha con đều dùng gọi người bằng "chú", ngang nhau !)

Mọi sáng chiều đều ra hàng ra chợ, ngay trước nhà, nên cũng tiện và nhanh. Hàng cá của chúng tôi có hai thau nhôm thật to đựng cá, nước trong veo, mặt thì mình thật gọi dĩa, người trông xuống phần giữa vì đã được sống lâu năm, mặt con dao yếm để đánh vẩy mỡ bằng cá, mặt con dao phay để chọt khúc cá, mặt cái thau nhôm để bắt cá cho khách hàng coi và mặt cái cân xách. Đứng bên trong chợ cá, chúng tôi không có cái chài v. Dùng cái này bằng gỗ, thật nặng để dùng để đập lên sóng dao phay khi muốn chọt con cá to ra ngoài khơi và nhất là khi cần bắt hai cái để cá để dùng để đập và để mình mình "coi cho nó ngon". Khách hàng không cần ăn như khúc cá "bụng nh", cho nên hàng cá nào cũng phải có dao bén ngọt, và khi "r" con cá cần bằng bẹp chân trở lên, phải bắt dùng dao yếm để khơi và dao phay với cái chài v để "x". Với mà chúng tôi không cần tưới cây chài v. Bởi vì chúng mình nh tay làm và chúng "nhôm đâu là chọt đúng ngay đó, không xê xích mặt ly". Khách hàng ai cũng phải chờ chúng tôi chờ đó. Họ nói: "Con T nó múa dao như Sơn Đông. Mình chờ ở đâu là nó phải chờ đó, ngay bên ngoài x... Chúng không phải như mình con mình kia, cần chờ chài v để đập bom bẹp nghe mà phát nh c để u".

Đến hàng xong, chúng tôi lên cái hộp gọi cao bằng hai viên gạch có cái hóc như hóc t. Chúng kéo hóc ra để tiện vào đó, rồi bắt để chào hỏi bằng hàng cá và rau củ. Trong làng, và nhất là trong chợ, phần đông đều quen biết nhau hết, nên câu chuyện trao qua trao lại dễ dàng thoải mái. Đó là gọi "thông tin" của các bằng hàng trong khi người đi chợ còn rất rất là tha. "A... để nói này nghe, dùng nói ai hết nghe ! Con gái của dì Năm Đồi có bạn với thầy giáo Thái. Họ gọi u để làm đó"... "Chèn ơi ! Tôi nghĩ phải con như hôn !"... "Thầy bà gì mà ác như n. Với con cần dùng cần lèng rồi mà còn để con như làm chi cho nó kh"... "Nè ! Nghe nói ông X Bụng mình rinh với mặt con với bé. Không biết phải hôn ?"... "Đâu nà ! Cháu gái của ông đó. Dùng nói bụng ông ngào nhà bây giờ"... " ... Con mình Sáu bánh lút sao hôm rày đâu mặt ông thầy há ?"... vv... Trong lúc bằng hàng với, hay bằng hàng xen, đều có nhà hay của tiếng mình mình vây quanh chợ nhà làng "nghĩa là qui tắc mình mặt ch" thì như người người bán cá là có nhà rất rất rác trong mình xóm xa chợ như xóm Giêng, xóm Chùa, xóm Lò Gạch, xóm Nhà Máy... Thành ra bằng hàng cá có "tai mặt" rất kh phải. Cho nên họ là gọi người biết tin tức trong làng hết. Và họ thông tin ăn bắt "Phòng Thông Tin"!

Khi chúng đã bắt đều đều đông, bắt đều đều ào, thì mình nh ai nh y rao hàng mình khách. Chúng tôi cần cái cán cân như c lên để xuống dùng để làm cho ba sự xích sự thì nh phải nhàng vào cái đĩa cân, kêu rên rên rên rên, mình mình mình tí lia: "Cá cô Hai... Cá dì Tám". Chúng như tiếng sự thích của khách hàng, như "Dì Sáu L c của cá trê vàng, còn cô Năm Ng là không ăn được cá không có v y. Chúng Hai Bia thì hay ăn đều cá lóc, mà coi chúng, phải có để dùng ru và gan mặt còn nguyên chúng mình chúng u...". Lâu lâu, chúng tôi thực tay vào thau vút ve mình con cá giêng như vút ve con mèo con chó ! Với mà chúng tôi có con cá nào "chém" bàn tay của chúng hết ! Và khi mà chúng tôi

Ch 10 Ò

Tác Giả: Ti u T

Thứ Ba, 14 Tháng 2 Năm 2012 07:38

mu n b t con nào là ch lu ng th t nhanh ngón tay cái và ngón tay tr vào hai mang cá, nh c b ng ra kh i n c. M y con cá l c b ng b p ðuì, ch cũng ch b t có m t tay. M nh nh v y nên b n hàng cá ai cũng n m t, dù x a nay h n i ti ng là gi i thô l h n u.

M t hôm, ch v a nhóm, ch T m t h m h m, c m con dao phay chém xu ng th t nghe cái c p r i ch mũi dao v phía m t b n hàng cá ng i cách xa m y th c phía ð i ð i n, gi ng lanh l nh:

Lia ! Tao nghe nói m y ðang rêu rao v gì ðó ph i không?

Ti ng "không" ð c nh p b ng ti ng dao chém xu ng th t. Cô gái tên Lia v a sang n c cá v a tr l i:

Chuy n gì ðâu ai bi t !

Ch T v n nh p dao xu ng th t:

V y ch ð a nào ði nói cùng ð ng là th ng cha Út Cón gian l n, bán vàng gi mà la vàng thi t ? H ? H ?

B ng con Lia ð ng s c lên, tay ch ng n nh, m t gân gân:

! Tôi nói ðó ! R i có sao không ?

Ch T cũng ð ng lên, tay v n c m dao phay ð i m ð i m:

Chị t Ú

Tác Giả: T u T

Thứ Ba, 14 Tháng 2 Năm 2012 07:38

Có, chị sao không ! Tao hỏi mày vậy chị Út Cón có lòng ghét mày không ? Mày nói cho bà con nghe coi !

Con Lia "không" mất chút rí cũng gân gân:

Thì thỉnh thoảng làm đợ gì tôi nói làm đợ gì. Mày c m gì chị mà chị xía vô ?

Chị T n i nóng, la n:

Mày c m chị sao không mày c m ! Út Cón là bạn của tao, tao không muốn ai nói xấu thỉnh thoảng hỏi. Nếu mày có bụng dạ thì thỉnh thoảng ra cho bà con coi, rí đem lên hỏi đợng xã mà tha tha thỉnh thoảng. Chị còn không có gì hỏi mà c đi rêu rao nói xấu người ta là t mà muốn sanh chuyện cho ai vô đây ?

Thấy quá căng, mày bà bán cá vậy vỉ xúm rí can gián, m i người vài câu, n ào hỏi n t p. Trước khi người xu ng, chị T còn "b i" thêm mất câu, g i là đ "d n m t":

Nè ! Tao nói cho mày biết. Mày mà còn ki m chuyện n a thì con dao này nó không tha mày đâu ! Cái th ăn b t nh n th t đ c không chém cũng u ng...

Con Lia vậy a s , vậy a đ u i lý, làm thỉnh thoảng xu ng nh ng trong lòng "th s có ngày nó r a nh c". Nghe n x n, chú Út Cón t sau nhà b c ra tr c c a ti m đ nhìn. Lúc đó, cu c cãi vã cũng vậy a ch m đ t. Thiên h đi ch đ b t đ u đ ong. Thành ra chú không biết r ng "b " c a chú vậy a m i bình chú.

* * *

